

با حضور تعدادی از نوازندگان بین المللی؛

علی رهبری به فستیوال موسیقی «شنن» چین دعوت شد

فستیوال بین المللی موسیقی شهر شنن کشور چین از علی رهبری برای حضور در ارکستر سمفونیک این شهر جهت اجرای یک کنسرت دعوت کرد. کشور چین از علی رهبری آهنگساز و رهبر بین المللی ایرانی برای شرکت در جشنواره بین المللی موسیقی در کلان شهر شنن دعوت به عمل آورد. به گفته علی رهبری جشنواره بین المللی موسیقی کلان شهر شنن از جمله جشنواره‌های مهم موسیقی در کشور چین است که در آن ده‌ها هنرمند از کشورهای مختلف شرکت می‌کنند. این هنرمند روز پنجشنبه ۲۰ مهر با حضور در جشنواره ارکستر سمفونیک «شنن» آثاری از دورژاک و چایکوفسکی را رهبری می‌کند. ضمن اینکه نیکلاس اپینگر نوازنده مشهور آلمانی به عنوان تک نواز ویولنسل در این اجرا حضور خواهد داشت.

یک دبیر در سینما حکم گرفت

به انتخاب هیات مدیره انجمن منتقدان و نویسندگان آثار سینمایی ایران، محمدرضا لطفی دبیر هفتمین جشن نوشتار سینمای ایران شد به نقل از روابط عمومی انجمن منتقدان و نویسندگان آثار سینمایی ایران، محمدرضا لطفی به عنوان دبیر هفتمین دوره جشن نوشتار سینمای ایران منصوب شد.

حمید جبلی «سوسمار» را برای تئاتر نوشت

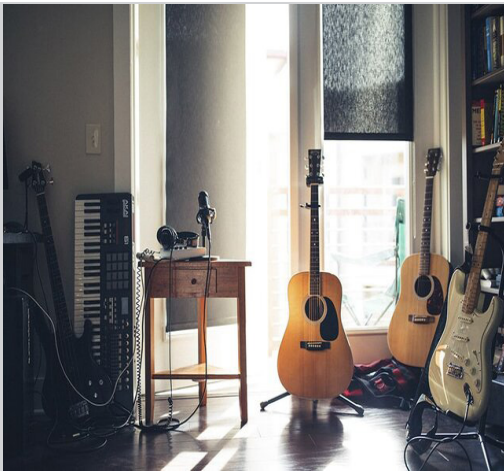
حمید جبلی بعد از گذشت دو دهه دوری از صحنه و نمایش با نمایشنامه جدیدش «سوسمار» به تئاتر می‌آید. نمایشنامه «سوسمار» جدیدترین نوشته حمید جبلی، بازیگر و صدایپیشه خاطره‌ساز و سرشناس ایرانی به کارگردانی رحمت امینی به‌زودی روی صحنه، اجرا خواهد شد. آخرین حضور حمید جبلی در عرصه هنرهای نمایشی در سال ۱۳۷۸ به‌عنوان نویسنده و بازیگر نمایش «دوستان با محبت» بود که با کارگردانی زنده‌یاد رضا زیان در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفت.

۲۰ فیلم برتر تاریخ جشنواره ونیز معرفی شدند

با نزدیک شدن به تاریخ برگزاری جشنواره فیلم «ونیز» ۲۰۲۳، گاردین ۲۰ فیلم برتر برنده شیر طلایی تاریخ این رویداد سینمایی قدیمی را معرفی کرده است.

مالیات‌های ۲۰۰ میلیونی برای آموزشگاه‌های موسیقی!

یا رشته‌های موسیقی دانشگاه‌ها می‌شوند. از او سوال می‌کنیم اگر مدرس‌ها کارت صلاحیت تدریس را دریافت کنند ولی کارشان کیفیت لازم را نداشته باشد، چه اتفاقی می‌افتد که توضیح می‌دهد: به هر حال اگر کارشان کیفیت نداشته شد. همچنین می‌توان در ادامه به وزارت ارشاد اعلام کرد که فلان مدرس که کارت صلاحیت تدریس را اخذ کرده، صلاحیت و توانایی لازم را ندارد و حتی سوال کرد که آن فرد بر چه مبنایی موفق به اخذ این مدرک شده است؟! او در پاسخ به این پرسش که «مزیت داشتن این مدرک چیست؟» پاسخ می‌دهد: داشتن این مدرک خالی از لطف نیست. مدرکی است معتبر که می‌تواند آن را به عنوان یک مدرک شغلی ارائه کنند. همچنین قبل از اینکه وزارت ارشاد بخواهد روی این داستان سخت‌گیری کند، همیشه شرکت در این آزمون را به معلم‌های خود پیشنهاد داده‌ام و حتی آنها را به وزارت ارشاد معرفی کرده‌ام.

کارت صلاحیت تدریس به تنها چیزی که پرداخته نمی‌شود، شیوه تدریس است و اصلا به توانایی تدریس معلم آگاه نیستند! به گفته این نوازنده پیانو داشتن یک چهارچوب کلی و برنامه مدون برای تأیید صلاحیت مدرسان موسیقی اتفاق مثبتی است ولی خود او به عنوان فردی که مدیریت یک آموزشگاه موسیقی را برعهده دارد، برای استخدام مدرس موسیقی پیش از هر چیزی کیفیت کار او، چگونگی برقراری ارتباط با هنرجو، شناخت از هر هنرجو و متودی که با آن تدریس می‌کند اهمیت دارد. حال آن مدرس کارت صلاحیت تدریس داشته باشد یا فوق لیسانس موسیقی، اصلا مهم نیست. درحقیقت علت مهم نبودن داشتن کارت صلاحیت تدریس برای پیرخانگی این است که در بسیاری از موارد با اینکه مدرس موسیقی کارت صلاحیت تدریس ندارد ولی مربی درجه یکی است و به گونه‌ای آموزش می‌دهد که هنرجویان او هر ساله وارد هنرستان موسیقی

الهیاری نیز در پاسخ به این سوال عنوان کرده بود که «به آموزشگاه‌ها تکلیف شده است مدرسین آنها باید کارت صلاحیت تدریس بگیرند. برای بسیاری از فارغ التحصیلان رشته موسیقی مهمترین بازار کار، آموزشگاه‌های موسیقی است و البته که مردم هم فضای آموزشگاه را محیط قابل اعتمادی می‌دانند و به دلایل مختلف ترجیح می‌دهند معلم خصوصی به منزل آنها نرود و یا فرزندشان به منزل معلم خصوصی نرود. به همین جهت آموزش صحیح و اصولی هنرجویان در فضای آموزشگاه امر مهمی است.» به نظر می‌رسد که آزمون کارت صلاحیت تدریس نزدیک به سه سال است که صاحب سامانه شده است؛ به این صورت که مدرسین در آن ثبت نام می‌کنند، طبق نوبت امتحان می‌دهند و سپس برای آنها کارت صلاحیت تدریس که نشان دهنده داشتن صلاحیت لازم برای تدریس است، صادر می‌شود. به گفته الهیاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موضوع کارت صلاحیت تدریس را جدی ادامه دهد، احتمالا چند هزار مدرسی که در آموزشگاه‌ها تدریس می‌کنند، در وهله اول صاحب یک شناسنامه می‌شوند که در بحث‌های مالیاتی خیلی به درد آنها می‌خورد، ثانیاً آنهایی که در بحث‌های فنی ضعیف‌ترند خودشان را به سطحی می‌رسانند که بتوانند آزمون را بگذرانند؛ چراکه صرف بلد بودن

خاطرات همبازی خانم بازیگر در چهلمین روز درگذشت او؛

رنج و لذت فریمه فرجامی در «زندگی دوگانه»

دملی چرکین تبدیل می‌شود و در نهایت به عقده‌گشایی و آشکارسازی می‌رسد اما با پیش رفتن ماجراها مشخص می‌شد هیچ یک از این دو مقصر نیستند بلکه شرایط اجتماعی آنان را به این سمت و سو رسانده است. او با بیان اینکه این نمایش با یک گروه کاملاً حرفه‌ای روی صحنه رفته از طراحی صحنه مجید میرفخرایی نیز یاد کرد که با وجود ایرادات تالار سایه، طراحی درخشانی انجام داده است. حاتمی در ارزیابی حضور فریمه فرجامی در این نمایش و با توجه به اینکه که در تئاتر و سینما بازیگر پرکاری به شمار نمی‌آمده، توضیح

این بازیگر می‌گذرد، در گفتگوی کوتاهی با محمد حاتمی، بخشی از خاطرات آن دوران را مرور می‌کنیم. حاتمی گفت: نمایش «زندگی دوگانه» یک کار تلفیقی بود و متن آن بر اساس اشعاری از شیبمورسا و لئونارد کوهن همراه با شعرها و مطالبی از ژان کوکتو تنظیم شده بود. این نمایش در آغاز، تک‌پرسوناژ بود اما بعد آقای لرستانی متن را عوض کرد و شخصیت مرد آرستستی هم به آن اضافه شد. به این ترتیب که زندگی یک زوج را می‌دیدیم که شخصیت مرد در فضای کار بسیار موفق است ولی در زندگی شخصی با همسرش اختلاف‌های بسیار دارد و این اختلاف‌ها، به تدریج به

محمد حاتمی که آخرین همبازی فریمه فرجامی در تئاتر بوده، خاطراتی از لذت و رنج بازی در این نمایش روایت کرد. او همچنین از بعضی سینماگران انتقاد کرد که فروپاشی ستارگان را به تصویر می‌کشند. ۲۳ سال پیش در چنین روزهایی فریمه فرجامی آخرین حضور خود را در تئاتر تجربه کرد. او تیر و مرداد سال ۷۸ با بازی در نمایش «زندگی دوگانه» به کارگردانی شهره (مازیار) لرستانی در تالار سایه تئاتر شهر روی صحنه رفت و تنها همبازی او در آن نمایش محمد حاتمی بود. حالا که چهل روز از درگذشت

قصه «سوران» چگونه به سر رسید؟

پخش سریال «سوران» به کارگردانی سروش محمدزاده در حالی پس از ۱۸ قسمت به پایان رسید، که بازخوانی نکات مرتبط با این پروژه می‌تواند به تجربه‌هایی ارزشمندتری در آینده بینجامد. عطیه مؤذن: «سوران» به پایان رسید و در ۱۸ قسمت روی آنتن رفت اما قصه این سریال، کاراکتری که از یک قهرمان مبارز تصویر کرد و داستانی که از تکه‌تکه شدن ایران به دست کومله و گروهک‌های مختلف نشان داد می‌تواند ابتدای مسیری باشد که تلویزیون بیش

فیلم و سریال شدن به اندازه کافی قابلیت دراماتیزه شدن را داشت. امیر سعیدزاده معروف به سعید سردشتی مبارز قهرمانی است که در این سریال با نام «سوران» به بخش‌های مهمی از زندگی او پرداخته شد. شخصیتی که در طول زندگی خود یک بار مورد پیگرد ساواک قرار می‌گیرد فرار می‌کند به اسارت کومله درمی‌آید. او جزو معدود کسانی است که می‌تواند از دست کومله فرار کند. بعد از این در زمان جنگ تحمیلی یک بار دیگر به اسارت درمی‌آید و این بار اسارت او سال‌ها طول می‌کشد. «سوران» روایتش روی همین فرار اول او می‌گذارد و التهابات کردستان و

داد: ایشان کارهای مختلفی در تئاتر داشت. این عبارت کهنه «بازیگران تئاتر، بازیگران سینما» که هنوز هم به کار می‌رود، آن زمان هم وجود داشت و در دوره‌ای که ما این نمایش را تمرین می‌کردیم، به اوج خود رسیده بود. به همین دلیل اوایل حضورم در این گروه، خانم فرجامی خیلی گارد داشت و تصور

می‌کرد قرار است بازی من خیلی غلوآمیز باشد ولی بعد از یک هفته این گارد شکسته شد و به تعاملی رسیدیم و از هفته دوم تمرین، این همکاری که اولین همکاری ما بود، اتفاقاً خیلی لذت‌بخش شد. به طوری که در پروسه تمرین، با هم ورزش و تمرین بدنی هم داشتیم تا آماده بازی شویم.

جنگ و کشمکش‌های درونی این منطقه در سال‌های آخر انقلاب و حتی بعد از آن را در قالب یک قصه ۱۸ قسمتی تعریف می‌کند. قصه‌ای که حالا یکی از حماسه‌های عاشقانه تلویزیون برای وطن است. قابل پیش‌بینی بود که روایت چنین قصه‌ای با واکنش‌های دشمنان کشور و تجزیه طلبان هم مواجه شود که

از زمان پخش سریال و اوج‌گیری آن در قسمت‌هایی که به چهره واقعی گروهک‌های کومله و دموکرات می‌پرداخت، این سنگ‌اندازی‌ها در فضای مجازی و توئیتر افزایش پیدا کرد. حتی در مقطعی خواستار توقف پخش سریال بودند و با تلاشی مذبوحانه سعی در تفرقه افکنی و ایجاد شکاف بین قوم کرد بودند.

